

Молитвени почетак Светог Архијерејског Сабора



Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве је отпочео 13. маја 2026. године светом Литургијом у Спомен храму Светог Саве на Врачару којом је началствовао Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије уз саслужење и молитвено учешће саборских отаца.

Сабраним архијерејима и верном народу после читања светог Јеванђеља обратио се Високопреосвећени Митрополит тимочки г. Иларион:

Драга браћо и сестре, сабрани у овом нашем народном заветном Светосавском храму, најпре желим лично да заблагодарим Вама, Ваша Светости, на прилици да се у овом историјском тренутку обратим са неколико скромних речи, али најпре знајући да Ви лично већ молитвама покривате нашу смерност за овакво једно узвишено дело. Будући свестан одговорности да се обратим у овом тренутку, скромно умољавам и браћу архијереје и све овде сабране за молитву, јер смо сви једни другима потребни. То је управо оно што нам читаво Јеванђеље свагда говори.

Укрепљење за ову реч лично проналазим и у свакој прилици свакодневнога

живота, када родитељ шаље своје дете на пут, на неки задатак, на неку дужност и послушање. Родитељ и пре и за време тог дела бди над својим чедом много више него што је дете свесно родитељске бриге. Такође, укрепљење, наравно, и налазим у самом Јеванђељу, јер Господ је, када је послан од свог небеског Оца, љубављу Очевог био збринут, покриван и вољен несмањено, подједнако. Тако и ми, збринути узајамном љубављу под сводовима овог дивног светог храма Светосавског, сви заједно знамо и осећамо да смо закриљени омофором Светог Саве, његовим светим молитвама и молитвама Пресвете Богородице и свих светих. Међутим, и узајамно нам је потребно да се молимо једни за друге, да једни друге волимо, да молимо благодат Духа Светог да Он буде тај који ће нас просветити и надахнути за јеванђељско дело на које смо призвани и које смо дужни пред Богом и пред људима да носимо.

Јеванђеље, које смо чули, каже: „За суд ја дођох у овај свет“. То каже Господ оним фарисејима и јудејима окупљеним око њега. За суд да они који не виде прогледају, а који мисле да виде да постану слепи. На ту Христову реч одмах су се појавили критичари, они који сумњају, они који имају своје планове мимо планова Божјих са освртом: „Зар смо и ми слепи?“ А Господ им одговара као сама премудрост Божја: „Кад бисте били слепи не бисте греха имали, а овако кажете: видимо, те ваш грех остаје.“

И ова једна реченица, и сусрет и реч Христова, драга браћо и сестре, треба да нас утврђује у вери, чињеници и познању за све оно што се дешава у овом свету кроз читаву историју његову, па и у данашње време, да сваки онај који је насупрот Христовом Јеванђељу, насупрот Цркви Његовој, и који има другачије сагледавање, треба добро да се запита да ли је заиста слеп. А Христос то недвосмислено указује, објашњава и, не остајући на томе, води нас даље кроз причу о пастиру и овцама, о тој чудесној тајни познања да они који имају љубави и послушности, они чују, разумеју и препознају глас свог пастира и неће кренути за другим, лажним пастирима и учитељима, него како каже: „Овце глас мој слушају, и ја их зovem по имену, и оне иду за мном у послушности и кротости, па макар то било преко Голготе која је неизбежна на путу до васкрсења, него послушне и смирене и кротке овце иду путем Христовим чак и на заклање ако је то потребно по вољи и допуштењу Божјем.“

И у другом Јеванђељу имамо сличну поуку, поуку о познању, али овог пута о познању Духа Светог кога ће Христос послати и кога је послао у дан свете Педесетнице свету, да свет позна још дубље тајну Божје љубави, Божјег спасења и промисла. Међутим, наглашава ученицима: „Послаћу Духа Светог и

ви ћете га познати јер имате љубави Божје у себи, а свет неће га нити видети, нити га познати, а још мање живети по вољи Божјој и по упутству и вољи Духа Светог”.

Тако нас Господ утврђује, драга браћо и сестре, у чињеници да разумемо да ако јесмо у Цркви ми смо већ добровољно прихватили страдање на крсту, да смо прихватили презир од овог света, да смо прихватили да будемо и одбачени, и исмевани, и клеветани, али не ради нечег другог, него само зато што смо ученици Христови, без обзира на наше људске слабости, јер благодат Божја оне који хоће и који су призвани исцељује и недостатке људске допуњује, како знамо и слушамо у молитви рукоположења.

А онда када знамо да је све то тако, не треба ничега да се бојимо, јер знамо да корачајући преко Голготе идемо ка васкрсењу, а већ је на крсту наша победа извојевана љубављу и милошћу Божјом. Тако исто јесте и у нашим животима, драга браћо и сестре. Када јесмо на Голготи и на путу голготском да се не бојимо, него да нам Господ благодаћу и љубављу својом умножава веру, умножава трпљење, умножава узајамну љубав и ревност за служење Цркви Божјој, а свакако покајање нам је увек потребно.

Нека би милошћу Божјом и молитвама Светејшег Патријарха и свих архијереја овде сабраних благодат Духа Светог испунила све нас за предстојеће дело у славу Божју и на спасење нашег народа и нас самих. Амин.

Радни део највишег јерархијског, црквено-законодавног и црквено-судског тела Српске Православне Цркве, под председништвом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија и уз учешће високопреосвећене и преосвећене господе епархијских архијереја, започеће сутрадан, 14. маја 2026. године, у крипти Спомен храма Светог Саве на Врачару.

По процедури одређеној Пословником о раду, заседање почиње усвајањем дневног реда који чине приспели предмети достављени од стране Светог Архијерејског Синода, а наставља се разматрањем извештаја о архипастирском раду свих епархијских архијереја, централних црквених тела, органа и завода. На крају заседања Сабор ће о свом раду издати саопштење за јавност.









































































spc.rs